

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 114/21
Luksemburg, 24 czerwca 2021 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-110/20
Regione Puglia

Rzecznik generalny Gerard Hogan: państwo członkowskie nie jest zobowiązane do ograniczenia zasięgu obszarów, na których jeden konkretny podmiot jest uprawniony do poszukiwania, badania i produkcji węglowodorów takich jak ropa naftowa i gaz ziemny

Państwa członkowskie muszą jednak zapewnić niedyskryminacyjny dostęp do takich działań wszystkim podmiotom, publicznym lub prywatnym, niezależnie od ich przynależności państwowej, a w celu ochrony środowiska mogą określać warunki i wymogi dotyczące prowadzenia takiej działalności

W roku 2013 Global Petroleum Ltd, australijskie przedsiębiorstwo działające na całym świecie w sektorze węglowodorów na morzu, złożyło do organów włoskich cztery wnioski o wydanie **czterech zezwoleń na badania w zakresie węglowodorów na przyległych do siebie obszarach położonych na Morzu Adriatyckim u wybrzeży regionu Apulii. Każdy z tych wniosków dotyczy obszaru o powierzchni nieco poniżej 750 km².** Przepisy włoskie stanowią bowiem, że powierzchnia objęta zezwoleniem nie może przekraczać 750 km².

W 2016 i 2017 r. władze włoskie uznały, że cztery projekty poszukiwawcze zgłoszone przez Global Petroleum są zgodne z wymogami ochrony środowiska, nawet biorąc pod uwagę ich efekt skumulowany.

Regione Puglia (region Apulia, Włochy) wniósł skargi do sądów włoskich, dążąc ostatecznie do zapobieżenia temu, by Global Petroleum prowadził badania na całkowitym obszarze dna morskiego o powierzchni około 3000 km². **Podniósł on, że aby uniknąć „obchodzenia” prawa limit 750 km² powinien być stosowany nie tylko do każdego pozwolenia, ale również do każdego podmiotu.**

W tym kontekście Consiglio di Stato (rada stanu, Włochy), sąd krajowy ostatniej instancji, skierował do Trybunału wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym. Pytanie zasadniczo dotyczy tego, czy dyrektywa 94/22 w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów¹ („działania E&P”) zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia maksymalnego i bezwzględnego limitu zasięgu obszarów, na których jeden konkretny podmiot jest uprawniony do prowadzenia takich działań.

W dzisiejszej opinii rzecznik generalny Gerard Hogan zaproponował, by Trybunał odpowiedział na to pytanie przecząco. Uważa on, że **dyrektywa że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby przepisy krajowe zezwalały na wydawanie temu samemu podmiotowi, w wyniku odrębnych postępowań administracyjnych, wielu zezwoleń na badania (w tym dotyczących przyległych obszarów), nawet jeśli obejmują one obszar większy (i czas dłuższy) niż ustalony zgodnie z tymi przepisami.**

Rzecznik generalny podkreślił, że **państwa członkowskie zachowują prawo do ustalania w obrębie ich terytorium obszarów, które mają być dostępne dla prowadzenia działań E&P.** Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do ustalenia optymalnego obszaru dla takich

¹ Dyrektywa 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz.U. 1994, L 164, s. 3).

działań. Nie zobowiązuje ona państw członkowskich do wyznaczenia konkretnej powierzchni geograficznej w liczbach bezwzględnych (np. w kilometrach kwadratowych) lub do odmowy zezwoleń na obszary przyległe. Nie zajmuje się też kwestią tego, czy istnieją limity zasięgu obszarów, które mogą być przyznane pojedynczemu podmiotowi.

Rzecznik generalny zaznaczył, że dyrektywa zobowiązuje **państwa członkowskie do określenia obiektywnych i jawnych kryteriów** wyznaczania takich obszarów.

Podkreślił również, że dyrektywa, jako część przepisów unijnych dotyczących zamówień publicznych, wymaga **przejrzystości i niedyskryminacji** w zakresie dostępu do działań E&P i ich prowadzenia celem **ułatwiania konkurencji** i wzmocnienia integracji rynku wewnętrznego energii. Stąd celem dyrektywy jest, **by o zezwolenia ubiegało się jak najwięcej odpowiednich podmiotów, czy to publicznych czy prywatnych, niezależnie od ich przynależności państwowej, wspierając w ten sposób jak najlepszą eksploatację węglowodorów znajdujących się w Unii.**

Zdaniem rzecznika generalnego dyrektywa nie zmierza do zapobiegania tworzeniu pozycji dominującej: jedynie rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw² ma ten cel i to tylko w przypadku koncentracji dwóch lub więcej przedsiębiorstw w drodze połączenia lub przejęcia. Stąd **podmiot, który jest już posiadaczem zezwolenia na działania E&P na określonym obszarze, może znajdować się w korzystniejszej sytuacji, by wygrać przetarg na kolejne zezwolenia dotyczące obszarów przyległych. Osiągnięta pozycja dominująca nie naruszałaby prawa Unii, gdyż wynikałaby z wyników rynkowych, a nie z koncentracji.**

Rzecznik generalny przypomniał, że art. 11 TFUE stanowi, że przy ustalaniu i realizacji polityk i działań Unii, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju, muszą być brane pod uwagę wymogi ochrony środowiska. W tym względzie, **jeżeli ma być przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, organy krajowe muszą wziąć pod uwagę skumulowany efekt przedsięwzięć**, aby zapobiec obejściu uregulowań unijnych w dziedzinie środowiska poprzez dzielenie przedsięwzięć, które rozpatrywane razem mogą znacząco oddziaływać na środowisko.

Wreszcie, rzecznik generalny zauważył, że dyrektywa stanowi, iż **państwa członkowskie mogą określać warunki i wymagania w związku z podjęciem działań E&P, aby chronić środowisko naturalne i zasoby biologiczne.**

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z przedstawienia opinii jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004, L 24, s. 1).